

BİR YOK OLUŞ REPERTUARI

A REPERTOIRE
OF EXTINCTIONS

06.01 — 06.02.2022

Küratör *Curator* ÇAĞRI SARAY

BEDİA EKİZ · HACER KIROĞLU · PARYA PAHLEVANİ
N.PINAR ÖZEN · TUĞÇE DIRİ · UMUT BAHÇECİ

Bir Yok Oluş Repertuarı

“Bir Yok Oluş Repertuarı”, geleneksel adıyla deseni yani çizimi hem bir medyum hem de anlatsal bir araç olarak kullanan ve aynı çağın tanıklığını taşıyan Bedia Ekiz, Hacer Kiroğlu, Parya Pahlevani, N.Pınar Özen, Tuğçe Diri ve Umut Bahçeci’nin işlerini bir araya getiriyor.

İçinde yaşadığımız yüzyıl, sıcak savaşların yerini savaşın farklı formlarına bıraktığı, ekolojik dönüşümlerin sonuçlarıyla kaçınılmaz biçimde yüzleşildiği ve kapitalizmin en sert biçimde yaşandığı bir çağ. Bireyin konumu ise tüm toplumsal sıfatlarıyla bu gelişmelerin karşısında tekilleşmeyi, yalnızlaşmayı ve bir yok oluşu çağırıyor. Bu yok oluş, elbette nihilist çağrışımının aksine bir dönüşümü ve birey olarak değişen pratiklerimizi ve karşımızdaki yeni dünyaya karşı stratejilerimizi temsil ediyor. Altı genç sanatçının işlerinin bir araya geldiği “Bir Yok Oluş Repertuarı”, deformasyon kavramı bağlamında yok oluşun farklı görünümlerini ortaya koyuyor. Bir süreci ve belli aşamaları barındıran deformasyon, kendini iki farklı görünümde ortaya koyuyor. Biri imgenin temsiline ve anlamına ilişkin bir bozulma, ikincisi ise biçime dair bir bozulma veya biçimsizleşme. Deformasyon sonucu olan başkalaşım; dışarıdan mutlak bir güçle bireye, sanatçıya ve sanat nesnesine sirayet ediyor. Yok oluş kavramı, sanatçıların farklı yaklaşımlarıyla bir davranış biçimine dönüşüyor. Beraberinde unutmayı değil, inatla hatırlamayı öngörüyorlar. Bu bağlamıyla yok oluşun bir hatırlama eylemi olduğunu söylemek mümkün. Sergide yer alan sanatçılar bu hatırlama eylemini farklı kanallardan gerçekleştiriyorlar.

Bedia Ekiz, resim ve eskizlerinde kırsal ve kent arasında gidip gelen, doğanın insan üzerindeki ve insanın doğa üzerindeki etkileşimini araştıran işler üretiyor. Kimi zaman doğduğu topraklarda kimi zamansa daha önce hiç görmediği bölgelerde uzun yürüyüşler gerçekleştiriyor ve bu sürece ilişkin görsel notları çeşitli eskizler, resimler, nesnelere ve video aracılığıyla birleştiriyor.

Hacer Kiroğlu’nun üretimine ilişkin temel kavramlardan biri tekrar kavramıdır. Aynı çizgiyi yüzlerce kere çizmek, bir A4 kağıt bloğunu aynı hareketin tekrarıyla spiral biçimde delmek veya aynı eylemi kağıt yüzeyinde ve hatta kendi bedeninde yüzey yaralanana dek bir ritüel halinde yinelemek bir eylem olarak; Kiroğlu’nun sanat pratiğine dair hem bir yöntemi hem de bir davranış biçimini de ortaya koymaktadır.

Perya Pahlevani, kendi yaşadığı coğrafyadaki kimlik ve cinsiyet kavramlarını görünür kılmaya çalışıyor. Bir toplumun tekrar ve tekrar yinelenerek yüzleştiği ve her gün haber kaynaklarından izleyerek şahitlik ettiğimiz adeta bir loop'a dönüşmüş olan kültür, inanış ve gelenek üzerinden vuku bulan çatışmaları üretiminin merkezine koyuyor.

N. Pınar Özen'in üretimleri ise birbirine bağlanan, ardıllığı olan ve gerçekle soyut arasında gezinen bir atmosferi ve an'a ilişkin olanın izlerini ortaya koyuyor. Bir ateşin ya da bir nefes sigaranın dumanı gün ve gün birbirine karışıyor ve siyahın içinde yok olmakla yeniden var olmak arasında geziniyor. Karanlık; mekanı, nesneyi ve gökyüzünü sarıyor ve yayılıyor.

Tuğçe Diri son dönem çalışmalarında, tarihi mekanları tavaf ederek yüzeylerin dokularını ortaya çıkaran ve mekanın hafızasına dair verileri biriktirmek için uygulanan frotaj tekniğini kullanıyor. Mekana ve tarihe dokunmak, hatırlamak ve mekanın uzamına ilişkin izleri kaydetmek toplumsal ve tarihsel olanı birbirine bağlıyor ve izleyeni bir tanık olarak resmi izlemeye davet ediyor.

Umut Bahçeci'nin desenleri, dijitalize olmuş dünyanın analog hatalarını çalışmalarının merkezine alıyor. Yaşadığımız gerçekliğin sürekli deforme olduğu ve sonrasında yeniden biçimlenerek forma kavuştuğu devinimi bir yeniden üretim olarak tanımlıyor. Bireyler arasındaki diyalogun ve ilişkiseliliğin bu yeniden üretime ve görüntüdeki anlık bozulmaya kaynaklık etmesine olanak veriyor.

Bedia Ekiz, Hacer Kiroğlu, Parya Pahlevani, N.Pınar Özen, Tuğçe Diri ve Umut Bahçeci'nin işlerinin yer aldığı "Bir Yok Oluş Repertuarı" isimli sergi 6 Ocak 2022 itibariyle Vision Art Platform'da görülebilir.

Basın Bülteni

"Bir Yok Oluş Repertuarı", geleneksel adıyla deseni yani çizimi hem bir medyum hem de anlatsal bir araç olarak kullanan ve aynı çağın tanıklığını taşıyan Bedia Ekiz, Hacer Kiroğlu, Parya Pahlevani, N.Pınar Özen, Tuğçe Diri ve Umut Bahçeci'nin işlerini bir araya getiriyor.

İçinde yaşadığımız yüzyıl, sıcak savaşların yerini savaşın farklı formlarına bıraktığı, ekolojik dönüşümlerin sonuçlarıyla kaçınılmaz biçimde yüzleşildiği ve kapitalizmin en sert biçimde yaşandığı bir çağ. Bireyin konumu ise tüm toplumsal sıfatlarıyla bu gelişmelerin karşısında tekilleşmeyi, yalnızlaşmayı ve bir yok oluşu çağırıyor. Bu yok oluş, elbette nihilist çağrışımının aksine bir dönüşümü ve birey olarak değişen pratiklerimizi ve karşımızdaki yeni dünyaya karşı stratejilerimizi temsil ediyor. Altı genç sanatçının işlerinin bir araya geldiği "Bir Yok Oluş Repertuarı", deformasyon kavramı bağlamında yok oluşun farklı görünümünü ortaya koyuyor. Bir süreci ve belli aşamaları barındıran deformasyon, kendini iki farklı görünümde ortaya koyuyor. Biri imgenin temsiline ve anlamına ilişkin bir bozulma, ikincisi ise biçime dair bir bozulma veya biçimsizleşme. Deformasyon sonucu olan başkalaşım; dışarıdan mutlak bir güçle bireye, sanatçıya ve sanat nesnesine sirayet ediyor. Yok oluş kavramı, sanatçıların farklı yaklaşımlarıyla bir davranış biçimine dönüşüyor. Beraberinde unutmayı değil, inatla hatırlamayı öngörüyorlar. Bu bağlamıyla yok oluşun bir hatırlama eylemi olduğunu söylemek mümkün. Sergide yer alan sanatçılar bu hatırlama eylemini farklı kanallardan gerçekleştireyorlar.

Sergi, **Vision Art Platform'da Ceiba Tele Icu** katkılarıyla gerçekleştirilmektedir.